

THEATERKRANT**Club Kenau**

Gelato Vendetta

RIVALISERENDE ITALIANEN IN GESLAAGDE IJSKOMEDIE OP HET SCHOUWBURGPLEIN

Sem Anne van Dijk

24 augustus 2024

Gezien op 23 augustus 2024, Stadsschouwburg Haarlem

Wanneer je in Haarlem ‘ijs!’ roept, denk je meteen aan Garrone, dé ijssalon aan de Grote Houtstraat. Dit jaar viert deze iconische zaak haar 75-jarig jubileum. De festiviteiten strekken zich niet alleen uit tot de winkel zelf, maar ook tot het Wilsonsplein voor de Stadsschouwburg Haarlem.

Hier brengt muziektheatergezelschap Club Kenau hun vijfde openluchtkomedie. Op het plein is een imposante stellage (Han Ruiz Buhrs) versierd met kleurrijke luifels en zonneschermen. Met een overvloed aan muziek en humor vertellen ze de stadslegende van twee rivaliserende ijssalons, geïnspireerd door de beroemde tenten Garrone in Haarlem en Giraudi in Zandvoort. Dit alles verpakt in een frisse hervertelling van Shakespeares *Romeo & Julia*.

Jammer genoeg wordt de jubileumvreugde overschaduwd door groot verdriet: Nonno Girronne is overleden. De familie komt samen om te rouwen om hun geliefde stamvader, die bekendstond om het allerbeste ijs van Haarlem. Op de melodie van 'Nel blu dipinto di blu (Volare)' zingen de familieleden over hun unieke werkwijze en hun onbetwiste superioriteit in de ijswereld, perfect passend bij de ritmiek van de originele titel.

Aan de andere kant van de stad maakt de familie Garaudi haar ijs. Concurrentie, haat en nijd: de Noord-Hollandse hoofdstad wordt verscheurd door de vete tussen twee trotse Italiaanse families. Binnen de familie Girronne is Rocco (Jacob de Groot) 'het smurfenijs', zoals zijn vader Leone (Jasper van Hofwegen) hem duidelijk maakt. Rocco vindt het maar niets dat hij de hele dag hard moet werken in de winkel en steeds moet luisteren naar de bevelen van zijn oudere broer Ricardo (Bart Sietsema), die vervolgens met de eer strijkt. In de familie Garaudi is Anna (Lulu Streefkerk) de vreemde eend in de bijt. Ze wil eigenlijk iets heel anders doen dan werken in het gelato-universum.

Geestig taalspel met teksten van Shakespeare

Tot zover de context van het drama. Op het Neushoorngala waarin de gasten hoorntjes op hun neus dragen, presenteert Rosa Garaudi (Emma van Muiswinkel) een nieuwe smaak sorbetijs. Per ongeluk ontmoeten de buitenbeentjes Rocco en Anna elkaar en raken op slag verliefd. Wat dat betreft volgt tekstschrijver en actrice Marlies Bosmans de verhaallijn van *Romeo & Julia* vrij secuur. De fameuze balkonscène wordt alleen omgedraaid, waardoor niet Rocco, maar Anna als meisje beneden staat en Rocco als jongen ontredderd boven. Een geestig taalspel met de tekst van Shakespeare barst los.

Sowieso is de tekst van Bosmans geestig geschreven. Het Nederlands wordt de hele tijd vervormd met Italiaanse woordjes en begrippen, en natuurlijk wordt alles verlengd met een e (zekere, niete, ja-e). In de eerste paar scènes is dat vermakelijk, maar na een half uur begint het ook een beetje op de zenuwen te werken. Er gaate bijna geen regele voorbai waarien geen Italiano voorbai komt.

Daarnaast lijkt het ook een Club Kenau-trucje te worden. In *Kenau* waren het Spaanse accentjes, in *Koning van Haarlem* Franse, en nu dus Italiaanse. Dit komt ook de verstaanbaarheid niet altijd ten goede. Het gezelschap moet bovendien uitkijken dat het niet elk jaar hetzelfde doet in een andere stijl. De volgende keer een Duitse schlagershow?

Net als in de vorige openluchtvoorstellingen in Haarlem, stelen de arrangementen en liedteksten van Bart Sietsema de show. Op ingenieuze wijze maakt Sietsema musicalliedereren van bekende Italiaanse melodieën. De vrije hertalingen van ‘That’s Amore’ en ‘Sarà perché ti amo’ liggen goed in het gehoor en zijn virtuoos bewerkt.

Grotere hoogtepunten zijn echter de liedjes waarin Sietsema de deuntjes van de ‘Tarantella Napolitana’ en het viooltje van The Godfather tot volwaardige songs maakt. Sietsema toont zich opnieuw één van de slimmere theatercomponisten van ons theaterland. Club Kenau laat theater lijken zoals Andrea Pirlo voetbalde: makkelijk en o, zo leuk om naar te kijken.

Foto’s: Melle Meivogel

ELDERS

HET PAROOL

'De kernspelers van Club Kenau spelen beide families, dus dat betekent veel snelle verkleedpartijen, jolijt en Italiaanse theateraccenten. Daardoor blijft het stuk ergens hangen tussen klucht en commedia dell’arte. Het is vooral heel aangenaam vermaak van een superenthousiaste spelersgroep, met een vriendelijke moraal aan het slot.' [Patrick van den Hanenberg](#)

DE VOLKSKRANT

★★★★☆☆

'De aantrekkingskracht van *Gelato Vendetta* zit hem in creatieve momenten in de encenering, zoals de catwalk die tussen het publiek in is geplaatst en waar acteurs hun verrassende entree maken, zoals Jasper van Hofwegen als de oma, ‘Nonna’. Ook zijn er leuke muzikale vondsten door liedschrijver Bart Sietsema, waaronder de discoversie van de bekende Tarantella Napoletana. Het levert een prettige zomeravond op, maar als toneelstuk is het vluchtig en weinig memorabel.' [Joris Henquet](#)